

MIĘSKIE KINO KULTURALNO-OSWIATOWE

DZIS I DNI NASTĘPNYCH

Zemsta Hrabiego Monte Christo

Jest to druga i ostatnia seria obrazu p.t. „Hrabia Monte Christo”.

Dla młodzieży dozwolony.

Początek seansów w dni powszednie o godz. 7 i 9 w sobotę i niedzielę 5, 7 i 9 wcz.

Następny program „Kobieta pajac”

Kino „POGON” w Nowogrodzku

Dzisiaj i dni następnych

„Dom upiórów”

Dramat w 8 aktach

W rolach głównych: Edmund LOWE i Lella HYAMS. Zdemia-kowanie zbrodniczego lekarza, zadziwiający stworzenie:—pół człowiek, pół małpa, jako narzędzie zemsty.

Nad program p.t. Alpy austriackie.

Początek seansów w dni świąteczne o godz. 5, 7 i 9 wcz. W dni powszednie o godz. 7 i 9.

Wkrótce „W płaskach Sahary”

Kino

„Nirwana”

w Lidzie

Dzisiaj i dni następnych

„Sen o miłości”

Wielki dramat o niebywałym napięciu i bogatej wystawie.

W rolach głównych: Joan GRAWFORD i Nils ESTHER.

Ogłoszenie niniejsze po przedstawieniu w kasie daje prawo otrzymania 33 proc. zniżki na balkon.

KINO

„APOLLO”

w Baranowiczach

Dzisiaj i dni następnych

KOBIETA, KTÓRA ZABIŁA

czyli „JEGO NIEWOLNICA”

Najpełniejszy dramat namienności ludzkiej w 10 aktach

Rzecz dzieje się w Now Jorku i wyspach Malajskich

W rolach głównych: Dorota MARCIEL, jako kobieta która zabiła swego kochanka oraz uosobienie mejelji szlachetności słynny aktor MILTON SILLS.

Potęża treści! Napięcie! Groźny Upojenie!

KRONIKA BARANOWICKA

Polityka i Miłość

Staraniem koła cfcierskiego oficerów 78 p. p. w dniu 13 lutego w sal Strazy Ogniowej została odegrana 4 aktowa obyczajowa komedia Rączkowskiego, go, wystawiona zresztą w dn. 11 k. m. w Nowogrodzku, o czym pisaliśmy w specjalnej recenzji.

Dużo zapewne pracy włożono i wszędzie było dobrze omysłane, co szczególnie uwidoczniło się w IV akcie przy dekoracjach. Całość wypadła bardzo dobrze, tylko sufler miał zbyt silny głos, gdyż go cała sala słyszała.

W przerwach koncertowała muzyka pułkowa. Sala była przepelniona.

Orzeczenie komisji etyczno-lekarskiej w sprawie dr. Felera

Komisja etyczno-lekarska przy Tow. Lekarskiem w Baranowiczach przeprowadziła dochodzenie w sprawie operacji pologowej u p. C.

Komisja stwierdziła, że przebieg porodu był zupełnie normalny i że powstałe w rezultacie komplikacje nie powstały z winy d-ra Felera, który zadość uczynił wszystkim w tym wypadku wymaganiom.

Równocześnie komisja stwierdziła, że d. r. Feler był uprawniony do pobrania od chorej honorarium mimo, iż choreja jest

członkiem Kasy Chorych, lecz winien był na to wydać odpłatność po powikłaniu.

Ozyczenie podpisał dr. Czyn, dr. Kiziewicz, dr. Malkiewicz, dr. Prasz oraz dr. Sieps.

Eksplozja zapalnika od granatu

W Baranowiczach przy ulicy Kolejowej miłośni się magazyn rzeczy pochodzenia wojennego, należący do Grynszpata. Podczas robienia porządków w tym magazynie przez robotnicę Weronikę Michalkiewicz eksplodował zapalnik od ręcznego granatu.

Michalkiewiczówna doznała obrażeń rąk i oka.

Udany kurs higieniczny w Nowej-Myszy

Dnia 9 lutego zaczął się a 14 tego miesiąca skończył się kurs higieniczny dla kobiet zorganizowany przez Kolo Gospodyń. Zainteresowanie pierwszym tego typu w naszym powiecie kursem było ogromne. Słuchacze go z wielką uwagą i 120 kobiet.

Kobiety dziękowały serdecznie za urządzony kurs i za udzielenie im wskazówek.

Machinacje p. Machaja

Polityk a raczej politykier, to człowiek, nieczem nie różniący się na pozór od normalnych ludzi. Chodzi sobie—od wypadku do wypadku—na dwóch nogach, macha reklamą i wrodzonej opozycyjności wymyśla na Rzad.

Człowiek taki ma zazwyczaj do czynienia z głupszymi od siebie, któ-

rym imponuje swoją gadatliwością od rzeczy, czasami ma kilka spraw u prokuratora o charakterze wyraźnie kryminalnym, ale caudnie, wracając przeszłość i minę—męczennika za idee.

Taki umie wkręcić się do różnych instytucji społecznych, gdzie nadzwyczajna czasem zaufania, a gdy go przyłapą na szwindlu—narzeka na sądnację.

Zdarza się również, że taki pan prosi o pomoc lub wsparcie, a gdy mu odmówią puszczą warcję, że usłowno go przekupie.

Jeden zdarzył się, że wyrzucą go z jakiejś federacji lub innej instytucji społecznej opowiada z miną tajemniczą, iż zdobył się na dyplomatyczne usunięcie się z danej organizacji dla jakichś ważnych powodów, które stanowią tajemnicę zaprzyszczonych odczytaniślow.

Takie epizody indywidualne nie są one często popularne, jako że stają się zagadką, którą z reguły rozwiązuje prokuratorzy sądowni lub psychiatry.

Taki szczególny okaz politykiera udał się specjalnie Baranowiczom i w ciągu paru dni bawił tutajże społeczeństwo swymi „kawałkami”, i kto wie, czy ku podziwu baranowiczanie nie chowały się długo, ale stala się maia, a przykra rzecz: Mianowicie: nieudany szwindel na terenie Związku Inwalidów Wojennych, gdzie magiczną sztuką politykiera, polegającą na sprawnym przemienieniu słów w zdrowie i chwałę bractwskich na inwalidów wojennych—nie udala się, wobec czego p. politykier trafił pod lupę prokuratora, a dwie dzialeczki budowlane tak niefortunnie szwindlowa dla rona politykiera, trafiły w ręce prawdziwych i rzeczywistych potrzebujących pomocy inwalidów.

Na informacje wyjaśniamy, że powyższy feljeton dotyczy osoby filara baranowickiego P.P.S. (C.K.W.) Machaja, który na terenie Związku Inwalidów Wojennych popełnił nadużycie, usiłując kosztem inwalidów wo-

jennych przemycić przyznane im przez władze działki budowlane w Baranowiczach—członkom swej rodziny nie będącym inwalidami oraz innym towarzyszom (sprawa znajduje się u prokuratora) Ten że Machaj, na podstawie fałszywego mandatu reprezentował nielniejący w Baranowickim Związku b. Legionistów w Federacji, a po wyjaśnieniu tego został z Federacji usunięty.

Mądra gromada

Wież Siewruki w gminie Nowa-Mysz pragnęła mieć gromadzkiego kowala. I posłada go, a to na warunkach takich: Gromada zbudowała nową kuźnię, zawarła umowę, oznaczającą cenik za wykonaną pracę, prz kowala pracę dla mieszkańców wsi i sprowadziła sobie wykwalifikowanego rzemieślnika z Nowej-Myszy.

Ponieważ jest to kawaler, więc utrzymanie całodzienne, dają mu kolejni mieszkańcy tej dużej, zamkniętej wsi. Przykład godny naśladowania.

RADJO-PROGRAM WARSZAWA fala 1411.

Sroda 19 lutego

11.58—12.05. Sygnał czasu.
12.05. Muzyka z płyt gramof.
13.10. Kom. meteor.

15.00. Kom. gospodarczy.
15.45. Kom. harcnerski.
16.15. Program dla dzieci.
16.45. Muzyka z płyt gramof.
17.15. Odczyt.
17.45. Koncert ork.
18.45. Rozmaitości.
19.10. Skrzynka pocztowa rolnicza.

Czwartek 20 lutego

11.58. Sygnał czasu.
12.10. „O czym wiedzieć powinna do-bra gospodyni”.
12.40—14.00. 16-ty koncert szkolny.
15.00. Kom. gospodarczy.
15.45. Kom. L.O.P. i P.
16.15. Muzyka z płyt gramof.
17.15. Wśród książek.
17.45. Koncert solistów.
18.45. Rozmaitości.
19.10. Głody rolnicza.
19.25. Płyty gramofonowe.
19.40. Kom. PAT.
19.58. Sygnał czasu.
20.00. Odczytanie programu na dzień nast.
20.15. Fell. p.t. „Spokojnie z morzem”.
20.30. Muzyka lekka.
21.30. Słuchowisko z Pozn.
22.15. Kom. meteor., pol. sport.
22.35. Kom. P.A.T.
23.00. Muzyka tan.

Zgubiona

książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.O. Lida na imię Ludwika Misiaka utrawnia się. 201—3

Tanie i smaczne

BIADY 1 zł. 60 gr. z 4 DAŃ

ŚNIADANIA I KOLACJE WYDAJE NOWOOWARTĄ RESTAURACJĄ

Piwnica bogato zaopatrzona.

Nowogrodzki, ul. Zamkowa Nr. 10.

Jeszcze echa z Niemna

W związku z polemiką w korespondencji „Z Niema”, zamieszczonej w „Zyciu Nowogrodzkim” z dnia 31.11.30 r., pozwolę sobie jako autor wspomnianego artykułu zabrać głos powtornie, a za Stowarzyszenie Redakcję poczytanie „Zycia Nowogrodzkiego” prosię o zamieszczenie poniższych kilku słów odpowiedzi.

Podzielam zdanie p. Ed. Lajt. w zupełności, że w utworzeniu organizacji na terenie Niema wzięli udział właściciele Huty Niemen, tej administracja, robotnicy i nauczyciele. Powstanie jednak np. „Kooperatywy fabrycznej”, „Czynieli fabr. szkolnej” i „kina” — było i musiało być wynikiem zupełnie zrozumiałych i naturalnych zobowiązań pracodawcy wobec pracowników. Obchody znów i uroczystości, na które się powołuje autor „Echa z Niema” urządził się wszędzie, gdzie tylko jest większe skupisko ludzkie, w którym znajdziemy społecznie i państwowe wyrobione jednostki.

Tyle do roku 1925 r. Nad szedł rok 1925. Na gruncie niemieńskim zjawia się s. p. Jan Budyński, kier. miejscowej szkoły powszechnej, który wespół z nauczycielką Lut. szkoły s. p. Lucyną Krajewską, kuzynką wla-

ścielici „Niema” zakłada Drużyny Harcerskie męskie i żeńskie, Kolo sportowe i daje w ten sposób początek pracy społeczno — państwowej. Powstaje „Lutnia” dziś przekształcona na chór kościelny, Kolo przyjaciół młodzieży, Lokalne Kolo LOPP. i Kursy wieczorowe. We wszystkim bierze udział nauczycielstwo oraz administracja i właściciele „Niema”.

Później powstaje Straż Ognia w Hut szklanych „Niemen”, Stowarzyszenie młodzieży polskiej męskiej i żeńskiej oraz Hufiec Harcerski Przysp. Wojsk. Jest to rok 1927 i 28. Nadchodzący rok 1929 i 30. Do liczby stowarzyszeń dochodzą: „Stowarzyszenie Rezerw. i byłych Wojskowych”, Kolo teatralne przy szkole powsz. zwołane niestwierdzone przez pewne czynniki oraz Przysp. Wojsk. dla przemoharców niestowarzyszonych.

W ten sposób powstają organizacje w Niemie, przy udziale byłego nauczycielstwa a częścią owego obecnego—któremu przecie nie o laury chodziło i obecnie chodzi.

Praca w tych licznych organizacjach powołanych do życia wspólnym wysiłkiem była sł-

ownie „tętniąca silniej lub słabiej”, gdyż zależało ta od stosunku osobistego danego kierownika, względnie od nastawienia go przez stronę drugą.

Nic więc dziwnego, że zespół miejscowej szkoły powszechnej uległ dość często zmianom.

Co do obecnego nauczycielstwa, to brało ono i bierze nadal udział w pracy następujących organizacji, które mają widoki rozwoju i szerokie rzesze zwolenników jak: harcerstwo męskie i żeńskie, hufiec harcerski, przysposobienie wojskowe, stowarzyszenie rezerwistów i b. wojskowych, przysp. wojsk. dla przedpoborowych niestowarzyszonych, kolo teatralne przy szkole „Lutnia”, L. O. P. P. i t. p. urządził odczyt dla starszego społeczeństwa, kursy wieczorowe.

Nie bierze natomiast nauczycielstwo udziału w pracy straży ogniowej i kooperatywy fabrycznej, gdyż do zarządu wchodzi ludzkie zachowanie a po noc nauczycielstwa jest to zbędna, w stowarzyszeniach młodzieży polskiej męskiej i żeńskiej oraz kodalacji marijańskiej, gdyż jest to rzecz orenkonal religijny i osobistych. Zresztą nauczycielstwo nie zamierza trwonić niepotrzebnie czasu w pracy organizacji na gruncie lokalnym, któ-

re nie mają widoków rozwoju, gdyż liczba ich członków spada z każdym rokiem (1927—60 kilku członków, dziś zaś tylko 20 kilku).

Jak więc wykazałem nauczycielstwo od pracy społecznej do której młodzież b. chętnie i dzielnie się ganie nie stroni, a przeciwnie robi wszystko co tylko może.

Nie o pracę jednak jako taką „Nemnowi” chcieli. Chodzi mu o kierunek w tej pracy, inny aniżeli prowadzi nauczycielstwo. Niemen miał widzieliśmy w pracy społecznej kierunek raczej religijny, podczas gdy nauczycielstwo holduje pracy społeczno-państwowej.

Dalej zerzuty Niemia, że nauczycielstwo mało poświęca czasu oświacie pozaszkolnej. Odtąd nauczycielstwo bierze udział w pracy pozaszkolnej. Nauczyciel szkoły, powozebnej, stał urzędnikiem państwowym, wychowawcą społeczeństwa, ale pacjuje w myśl ideologii państwowej, a nie osób trzecich.

Ale jak się popiera w Niemnie nie dążenia obecnego grona naucz., które pracowało i chce pracować wspólnie dla dobra państwa przy wyhodowaniu obywateli i ich uświadomianiu, ośmielię się przytoczyć parę faktów.

Na akademji 11-sta lecia nie-

podległości Polski, urządzanej przez miejscowe harcerstwo sala przepelniona przez ludność robotniczą i niższą administrację. A jakie było zdania ogółu o braku pewnych osób na uroczystości.

W tą uroczystość z ambony zarówno na mszę św. na którą przybyło harcerstwo przed akcją, gdzie na mszę św. szkolnej, gdzie szkoła wystąpiła ze sztandarem, gdyż Ministerstwo W. R. i O. P. zarządziło dzień wolny od nauki z okazji uroczystości — nie padło ani jedno słowo o 11-sto leciu niepodległości.

Nie od rzeczy będzie dodać, że robotnicy, których jest około 1000 nie posiadają swego Związku Zawodowego, choć był swego czasu „Chrześcijański”, lecz i ten uwiadł z braku sympatyków. Ale autorowi tego artykułu, nie o to chodzi. Nie o kierunek, a o samą pracę społeczną jako taką mu chodzi. Niechby oba prąd, religijno-moralny oraz społeczno państwowy obraly sobie jeden kierunek, którego celem — państwo.

Czyż strona przeciwna nie zdaje sobie sprawy, że to winno być naszym wspólnym celem, któremu musi być podporządkowane wszystko inne.